

3. *Odločitev o stroških se pridrži.*

(¹) UL C 86, 23.3.2013.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 2. septembra 2013 – Generali-Providencia Biztosító Zrt. proti Közbeszerzési Hatóság – Közbeszerzési Döntőbizottság

(Zadeva C-470/13)

(2013/C 367/36)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Tožena stranka: Közbeszerzési Hatóság – Közbeszerzési Döntőbizottság

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali države članice lahko gospodarski subjekt izključijo iz postopka oddaje javnega naročila iz drugih razlogov, kot so tisti, navedeni v členu 45 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (¹) – natančneje iz razlogov, utemeljenih z vidika varstva javnega interesa, legitimnih interesov naročnika ali poštene konkurence in ohranitve neizkrivljene konkurence – in ali je v primeru pritrilnega odgovora v skladu z drugo uvodno izjavo navedene direktive in členu 18 PDEU, 34 PDEU, 49 PDEU in 56 PDEU, da se izključi gospodarski subjekt, ki je storil kršitev, povezano s svojo gospodarsko ali poklicno dejavnostjo in ugotovljeno s pravnomočno sodbo, ki ni starejša od pet let?
2. Ali je v primeru nikalnega odgovora na prvo vprašanje člen 45(2), prvi pododstavek, Direktive 2004/18, natančneje točki (c) in (d) navedene določbe, treba razlagati tako, da je iz postopka oddaje javnega naročila mogoče izključiti gospodarski subjekt, ki je storil kršitev, ki jo je upravni ali sodni organ ugotovil v postopku s področja konkurence, ki

se je začel zaradi njegove gospodarske ali poklicne dejavnosti, pri čemer so se za gospodarski subjekt zaradi navedene kršitve uporabile pravne posledice s področja konkurence?

(¹) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemska) 16. septembra 2013 – Froukje Faber proti Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Zadeva C-497/13)

(2013/C 367/37)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Froukje Faber

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali mora nacionalno sodišče – na podlagi načela učinkovitosti, visoke ravni varstva potrošnikov v Uniji, ki ji sledi Direktiva 1999/44 (¹), ali na podlagi drugih določb ali norm prava Unije – po uradni dolžnosti preizkusiti, ali je kupec v pogodbi potrošnik v smislu člena 1(2)(a) Direktive 1999/44?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritriljen: ali to velja tudi, če v spisu ni dejanskih podatkov (ali so ti nezadostni ali nasprotujoči si), da bi bilo mogoče ugotoviti status kupca?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritriljen: ali to velja tudi za pritožbeni postopek, v katerem kupec ni oporekal sodbi sodišča prve stopnje v delu, v katerem ta preizkus ni bil opravljen (po uradni dolžnosti), in zato vprašanje, ali je mogoče kupca šteti za potrošnika, izrecno ni bilo razjasnjeno?

4. Ali je treba Direktivo 1999/44 (oziroma njen člen 5) šteti za normo, ki je enakovredna nacionalnim določbam, ki v nacionalnem pravnem redu veljajo za pravila javnega reda?
5. Ali načelo učinkovitosti ali visoka raven varstva potrošnikov v Uniji, ki ji sledi Direktiva 1999/44, ali druge določbe in norme prava Unije, nasprotujejo nizozemskim določbam glede trditvenega in dokaznega bremena, ki ga ima potrošnik/kupec v zvezi z dolžnostjo (pravočasne) obvestitve prodajalca o zatrjevani napaki dobavljenega blaga?
6. Ali načelo učinkovitosti ali visoka raven varstva potrošnikov v Uniji, ki ji sledi Direktiva 1999/44, ali druge določbe in norme prava Unije nasprotujejo nizozemskim določbam glede trditvenega in dokaznega bremena, ki ga ima potrošnik/kupec, da blago ni v skladu s pogodbo in da se je ta neskladnost pokazala v šestih mesecih po dobavi? Kaj pomenijo besede „neskladnost, ki se pokaže“ v členu 5(3) Direktive 1999/44 in zlasti, kako natančno mora potrošnik/kupec, navesti okoliščine, ki se nanašajo na neskladnost (oziroma vzroke zanjo)? Ali za to zadostuje, da potrošnik/kupec navede in v primeru konkretnega izpodbijanja dokaže, da kupljeni predmet ne deluje (pravilno), ali pa mora tudi navesti in v primeru konkretnega izpodbijanja dokazati, katera napaka prodanega predmeta je povzročila oziroma povzroča to nedelovanje (oziroma nepravilno delovanje)?
7. Ali je pri odgovoru na gornja vprašanja pomembno, da je F. Faber v tem postopku na obeh stopnjah zastopal odvetnik?

(¹) Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 223).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 16. septembra 2013 – Marian Macikowski – kot izvršitelj pri Sąd Rejonowy w Chojnicach proti Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Zadeva C-499/13)

(2013/C 367/38)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vložnik kasacijske pritožbe: Marian Macikowski – kot izvršitelj pri Sąd Rejonowy w Chojnicach

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali je ob upoštevanju sistema davka na dodano vrednost, ki temelji na Direktivi Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (¹), zlasti členov 9 in 193 v povezavi s členom 199(1)(g), dopustna določba nacionalnega prava, kot je člen 18 ustawa o podatku od towarów i usług (zakon o davku na blago in storitve) z dne 11. marca 2004 (Dz. U. 2011, št. 177, poz. 1054, kakor je bil pozneje spremenjen, v nadaljevanju: zakon o DDV), ki s tem, da uvaja institut plačnika davka, torej pravnega subjekta, ki mora za davčnega zavezanca odmeriti znesek davka, ga od njega pobrati in ga v določenem roku plačati davčnemu organu, določa izjeme od splošnih načel prava o DDV, zlasti glede pravnih subjektov, ki so dolžni odmeriti in pobrati davek?
- Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:
 - Ali je ob upoštevanju načela sorazmernosti kot splošnega načela prava Unije dopustna določba nacionalnega prava, kot je člen 18 zakona o DDV, v skladu s katero med drugim davek na dobavo nepremičnin, ki se izvede prek izvršbe na blagu, ki je v lasti dolžnika ali ki ga ima ta v posesti v nasprotju z veljavnimi predpisi, odmeri, pobere in plača izvršitelj, pristojen za izvedbo izvršilnih dejanj, ki kot plačnik davka odgovarja za neizpolnitev te obveznosti?
 - Ali je ob upoštevanju členov 206, 250 in 252 Direktive 2006/112 ter načela nevtralnosti, ki iz nje izhajata, dopustna določba nacionalnega prava, kot je člen 18 zakona o DDV, na podlagi katere mora plačnik davka, določen v tej določbi, v davčnem obdobju, ki velja za davčnega zavezanca, odmeriti, pobrati in plačati DDV od dobav blaga v lasti davčnega zavezanca ali v njegovi posesti v nasprotju z veljavnimi predpisi, ki so bile izvedene prek izvršbe, v višini zneska, ki je zmnožek izkupička iz prodaje blaga, zmanjšane za DDV, in ustrezne davčne stopnje, pri čemer pa se od tega zneska ne odšteje znesek vstopnega davka, plačanega za obdobje od začetka davčnega obdobja do takrat, ko je bil davčnemu zavezancu pobran davek?

(¹) UL L 347, str. 1.